

La Taula de Consens demana més ambició i concreció tant en la mobilització de sorres com de sediments

L'organisme presenta 34 aportacions tècniques en què reclama un cabal sòlid mínim.

Demana al Ministeri que renunciï en una primera fase a les zones d'acomodació.

Terres de l'Ebre Redacció / ACN

La Taula de Consens pel delta de l'Ebre defensa davant el govern espanyol la necessitat de combinar la gestió de les sorres litorals i l'arribada de sediments fluvials com a estratègies complementàries per a preservar l'espai. Les alegacions presentades per l'entitat que integra les comunitats de regants i ajuntaments del delta al Pla de protecció estatal de l'espai introduïxen també la necessitat de fixar un cabal sedimentari mínim per a l'Ebre que, aplicat progressivament, permeti garantir l'equilibri de les aportacions que necessita per a subsistir el Delta en l'horitzó del 2050. El director de la Taula, Rafa Sánchez, apunta que el Ministeri per a la Transició Ecològica ha de definir la quantitat concreta de sediments que el Delta necessita per a mantenir la seua resiliència davant els temporals i la pujada del nivell del mar. També, afegixen, cal establir una data límit per a aconseguir l'objectiu, amb fites temporals intermèdies: 2030 i 2040- per a fer-ne un seguiment efectiu. Seria la base d'un pla de gestió de sediments fluvials. Segons el portaveu de la Taula de Consens, Xavi Curto, cal accelerar els projectes i tràmits previstos per a poder efectuar

una prova pilot de mobilització de sediments a l'embassament de Ribarroja el 2022.

La Taula alerta que el document no aborda el problema de la inundació marina i la subsidència, i no veu les zones d'acomodació -la creació d'espais naturals per a dissipar l'energia dels temporals marins- com una solució al creixement del nivell del mar. "Una zona d'acomodació [retrocedes de la línia costanera que preveu el pla del govern espanyol] no donaria resposta a la pràctica desaparició de gran part del delta de l'Ebre tal com l'entendem avui en dia. Això portaria al col·lapse econòmic del sistema deltaic, també ambiental i social", avisa. La Taula també ha lamentat que el document estatal ja no incorpore els camins de guarda previstos a la costa interior de les badies.

De fet, demanen al Ministeri que en una primera fase renunciï a aquestes zones d'acomodació litorals, sobre les quals lamenta que no s'ha fet la previsió dels costos que podrien tenir les expropiacions de finques agrícoles o d'altres sectors productius. La Taula fins i tot qüestiona la delimitació de les possibles franges d'acomodació perquè se circumscriu a un escenari de canvi climàtic per al 2100, i dubta que servissen per a evitar inunda-

Xavier Curto, l'alcalde de Sant Jaume Joan Castor Gonell i Rafa Sánchez. / ACN

cions a l'interior del Delta.

EXIGÈNCIES LEGALS I PARTICIPACIÓ CIUTADANA Els representants de la Taula de Consens han presentat 34 recomanacions i observacions, tant jurídiques com ambientals. Consideren que el document estatal és del tot insuficient i li falta concreció a l'hora d'abordar els problemes presents i futurs de l'espai. També exigixen que el Pla definitiu tinga uns fonaments jurídics sòlids, faci complir les exigències legals sobre l'espai deltaic i tinga actius mecanismes de participació ciutadana per a la seua actualització i seguiment. La Taula invoca els objectius mediambientals europeus de conservació, protecció i restauració dels ecosistemes costers i marins del litoral.

Les alegacions de la Taula recla-

men, a més a més dels sediments, un pla de gestió de les sorres litorals, peridificació en el temps, que segons el mateix Curto podria començar a treballar sobre el terreny la pròxima tardor: primer, les sorres emergides, el 2022 amb dragues litorals i el 2023 amb dragues marines. Recorden que és la millor estratègia a curt termini i que la millor garantia de seguretat del Delta per a fer front als temporals és disposar d'una franja costanera àmplia, que esmorteixi la batuda de les ones marines. Consideren també que cal restaurar ecològicament espais degradats com les illes de Sant Antoni i Buda.

Per a la Taula, el pla estatal s'hauria d'entendre com una base a partir de la qual desenvolupar els altres plans de gestió específics. Sánchez remarca la necessitat de dotar la

seua elaboració de garanties ambientals i, en este sentit, remarca la necessitat que siga sotmès a una Avaluació Ambiental Estratègica, a banda dels estudis d'impacte ambiental per a cadascun dels projectes específics. Al marge de més garanties ambientals, també reclamen més concreció en la programació d'actuacions i la seua dotació pressupostària. També recorda que, davant la paràlisi actual pel que fa a actuacions sobre el terreny, existixen mecanismes d'intervenció perquè Estat espanyol i Generalitat no desaprovechen vies de finançament, des de la disposició addicional desena del Pla hidrològic nacional en vigor -la que fa referència al Pla Integral de Protecció del delta de l'Ebre-, convenis en matèria de costes o l'oportunitat d'op-
tar als nous fons europeus. ■

El Col·legi de Geòlegs aposta pels sediments, però avisa que caldrà naturalitzar espais

Terres de l'Ebre Redacció

La Delegació de Catalunya del Col·legi Oficial de Geòlegs també ha presentat suggeriments a la primera versió del Pla de protecció del Delta. Consta que el Delta ha passat durant el segle XX de ser dominat per les aportacions fluvials a ser-ho per la dinàmica costanera, principalment onades i vent. Els geòlegs temporalitzen les seues propostes a curt termini (10-15 anys)

mitjà (15-50 anys) i llarg (més de 50 anys). Per al curt termini, situen la mobilització d'arenas acumulades a les puntes del Fangar i la Banyà com a solució puntual d'emergència per a reposar sorra en zones litorals deficitàries, però alerten que els efectes tenen "poca duració" i no solucionen la problemàtica de dinàmica geològica plantejada. Reclamen de manera "urgent" i "paralela" estudis detallats de "com aportar sediments al delta" des dels embassa-

ments. Quantifiquen que els sediments fins podrien mobilitzar-se amb cabals a partir de 100 metres cúbics per segon i arribar a la plataforma deltaica a través dels canals de reg per a mitigar la subsidència, però que per a transports arenosos de fons caldrien cabals a partir de 600 metres cúbics per segon.

CAMINS DE GUARDA A mitjà termini, els geòlegs aposten per poder disposar del màxim de camins de

guarda a prop de l'actual línia de costa i estudiar la mobilització de sediments a la resta de pantans de la conca i no només als del sistema Ribarroja-Flix, generant sistemes de by-pass que tinguen un efecte "dominó" per tal que els sediments arriben majoritàriament a la desembocadura.

A llarg termini, el Col·legi de Geòlegs entén que "considerar l'establiment de la línia de costa en entorns dinàmics com el delta de

l'Ebre resulta una obra titànica que en el pitjor dels casos pot conduir al fracàs". A partir d'aquí, planteja que les solucions que es puguin preveure "hauran de ser suficientment flexibles". D'un costat, advoca per mantenir un "status quo" que done continuïtat a l'arribada de sediments per a establir un balanç positiu i favorable al Delta i, en segon lloc, enfoca solucions d'adaptació a les circumstàncies de cada moment, "la qual cosa pot significar inexorablement naturalitzar espais d'ocupació humana". Finalment, apel·la a "esforços faraònics de coordinació i finançament protagonitzats pel consens i la voluntat política".